

Drobeta Turnu Severin - Mănăstirea Cherepish

Descriere

Mănăstirea Maglavit

Descriere

Prima biserică a fost ridicată în 1935, de mai mulți localnici, pe locul în care păstorul Petrache Lupu, văzuse în ziua de 31 mai 1935 „un moșneag cu barbă albă [...] care stătea deasupra pământului ca la două palme”. În anul 1935, în mai multe zile de vineri, lui Petrache Lupu i se arată Moșul (Dumnezeu), transmițându-i porunci către lume pentru îndreptarea spre Biserică, spre dreapta credință. În scurt timp, la Maglavit ajung să sosească câteva mii de credincioși în fiecare zi. Pe locurile unde se petrecuseră revelațiile sunt ridicate cruci, troițe și chiar un amvon pentru propovăduirea poruncilor dumnezeiești. La 14 septembrie 1935, era pusă piatra de temelie a viitoarei mănăstiri, fiind trimiși aici câțiva călugări. De remarcat că pe malul Dunării s-a înființat o mică obște de călugărițe. Construcția acestui așezământ trece prin etape de zbucium timp de 70 de ani. În 1936, a început ridicarea mai multor corpuri de case, într-un ritm destul de lent. Cel de-al Doilea Război Mondial și instaurarea regimului comunist au condus la desființarea mănăstirii. Viețuirea monahală a reînceput abia în 1990, când au fost reluate lucrările de construire a așezământului. Lucrările au evoluat greoi, fiind intensificate abia după 2006. În 2010, Mănăstirea Maglavit a fost transformată din mănăstire de călugări în mănăstire de maici. În prezent, lucrările de construcție sunt aproape finalizate.

Harta

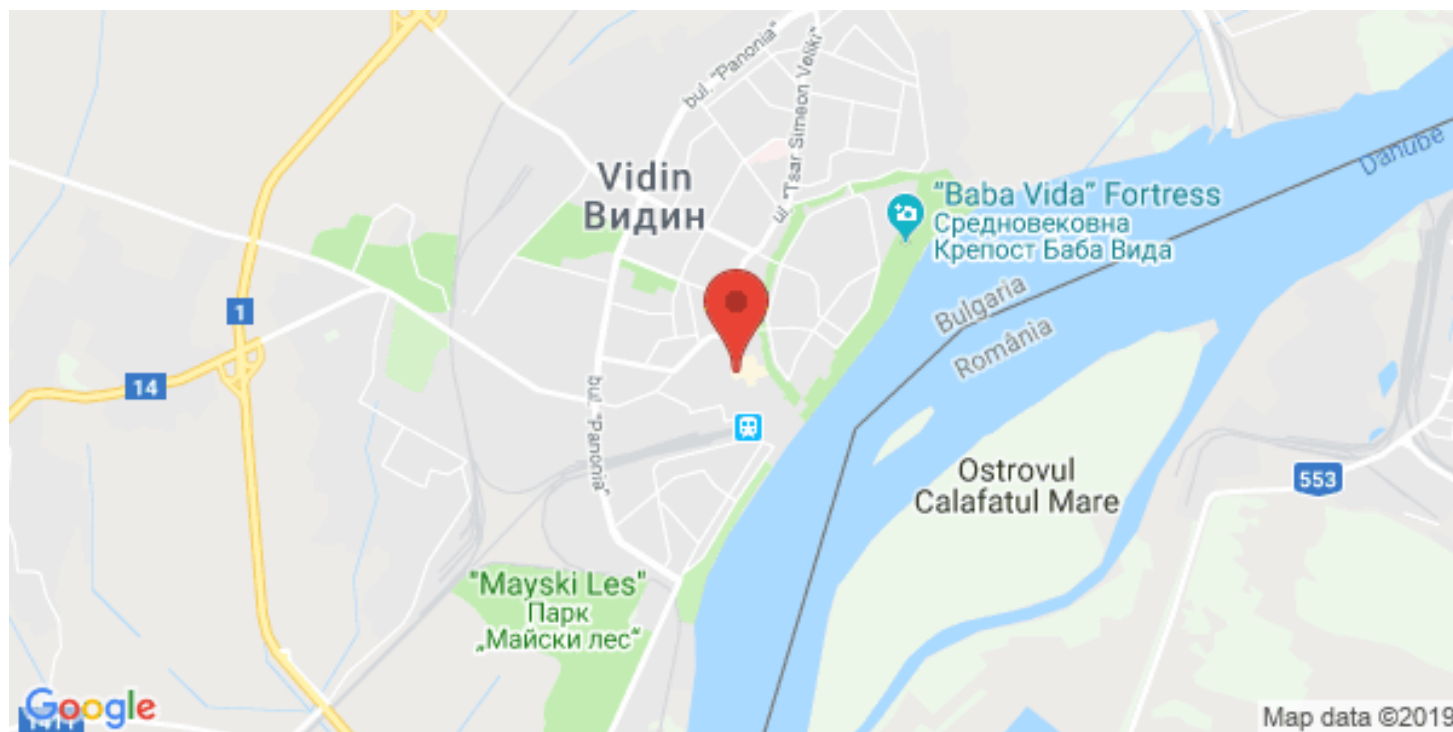
Catedrala Sfântul Dimitrie

Descriere

Catedrala Sf. Dumitru este cartea de vizită a Vidinului. Biserica este a doua ca mărime din Bulgaria și a treia ca înălțime, având 33 metri. Primul lăcaș a fost realizat pe o structură din lemn, care s-a prăbușit de-a lungul timpului, deci a fost necesară construcția unei noi biserici mari, ridicată în perioada 1885-1926. A fost o realizare a lui Antim, primul exarh bulgar, iar construcția s-a ridicat prin eforturile tuturor credincioșilor din oraș. Proiectul aparține unui maestru al școlii din Tryavna și unui arhitect italian. Este o bazilică cu trei nave, în formă de cruce, cu un spațiu mare interior. Pentru a ține evidența timpului, unul dintre clopote are un ceas construit în 1900. Spațiul interior al lăcașului este împărțit în trei planuri. Iconostasul este o lucrare artistică a Școlii Debar, prin faimoasa familie Philipovci, realizată în 1923. Biserica este frumos pictată de o echipă condusă de artistul Zhelyazkov, din școala rusă a lui Repin. Pe lângă icoanele sfinților bulgari, în sfântul lăcaș mai sunt reprezentați și mai mulți eroi naționali bulgari. Tabloul „Cadouri de la Țarul Petru (927-970) către Sf. Ioan de Rila” se întâlnește numai în această biserică.

Harta

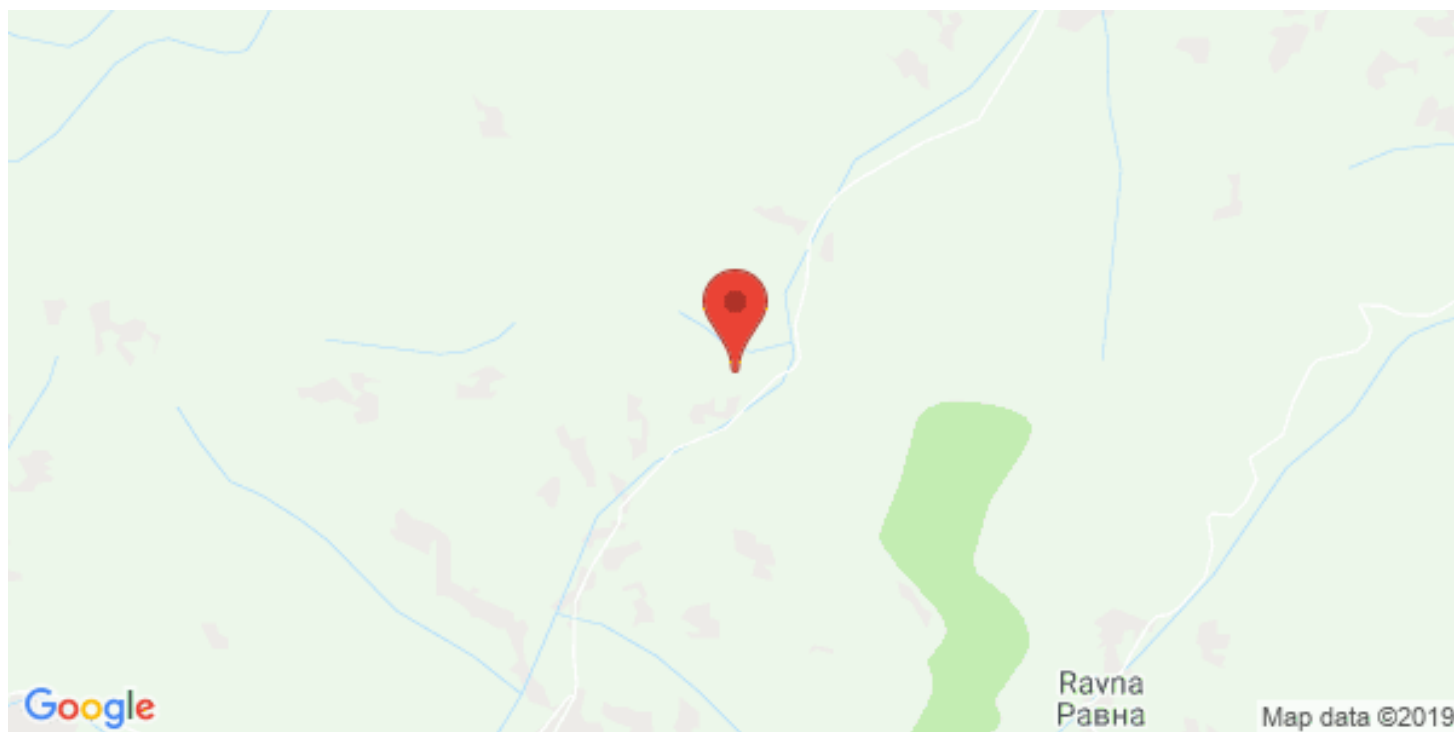
Mănăstirea Sfântul Ioan Rilski din Chiprovtsi (Ciproviți)

Descriere

Mănăstirea Ciprovți este una din cele mai vechi mănăstiri din Bulgaria, potrivit izvoarelor istorice, fiind numită Mănăstirea Jelezniț, datorită apropierii de localitatea cu același nume, de pe valea râului Ogosta. A fost înființată în secolul al X-lea și a jucat un rol important în mișcările revoluționare pentru eliberarea Bulgariei. De-a lungul secolelor, aici s-au format generații întregi de preoți, s-au scris și s-au copiat manuscrise și cărți religioase. Mănăstirea este legată de primele lupte împotriva turcilor asupritori, fiind loc de refugiu pentru toți țarii din al Al Doilea țarat Bulgar din secolul al XIV-lea. Aici au fost depuse moaștele Sfântului Ioan de Rila, atunci când au fost aduse din Ungaria. Existența mănăstirii este strâns legată și de istoria mai veche a regiunii, amintind de vremurile tracilor, romanilor și de epoca medievală. În secolele XVI-XVII, populația locală de ortodocși și catolici, grupată în jurul Mănăstirii Ciprovți, participă la luptele împotriva turcilor. Mănăstirea a fost martoră la șase războaie împotriva turcilor, servind ca loc de refugiu pentru haiduci. Din această cauză a fost incendiată de șase ori, dar a fost refăcută de fiecare dată, rămânând unul din cele mai solide repere ale credinței ortodoxe în secolele trecute. Mănăstirea are o bibliotecă foarte bogată cu cărți slavone și manuscrise, fiind căutată de specialiștii în domeniu. Situat la poalele Balcanilor, complexul mănăstirii a fost reconstruit ultima dată în 1876, având o formă rectangulară. Ultima rezidire a bisericii s-a făcut în 1829, din piatră, în formă de navă cu o absidă, stil împrumutat de la arhitectura gotică. Alături de poarta centrală a complexului sunt situate două clădiri de locuințe cu două etaje, spațiul egumenului, un turn cu osuar și capelă și clopotnița, unde sunt înhumate moaștele unor luptători pentru libertate din nord-vestul Bulgariei. Deasupra se află sanctuarul Sf. Ioan de Rila. În trecut, în complex au existat grajduri și depozite. Fațada exterioară a bisericii este acoperită cu imagini și inscripții sculptate în piatră. Iconostasul este splendid, realizat de un meșter necunoscut, iar icoanele sunt pictate de Hristo Enceev din Koprivștița. În aripa vestică a mănăstirii se afla capela Sf. Anastasie Cel Mare, realizată în anul 1880, cu picturi murale reprezentând sfinți locali. În fiecare an, la praznicul hramului (19 octombrie) se face o mare agapă în cinstea Sf. Ioan de Rila. Întreaga mănăstire este restaurată, cu încălzire centrală și spații sanitare. Este monument cultural de importanță națională, înscris în lista celor 100 de monumente.

Harta

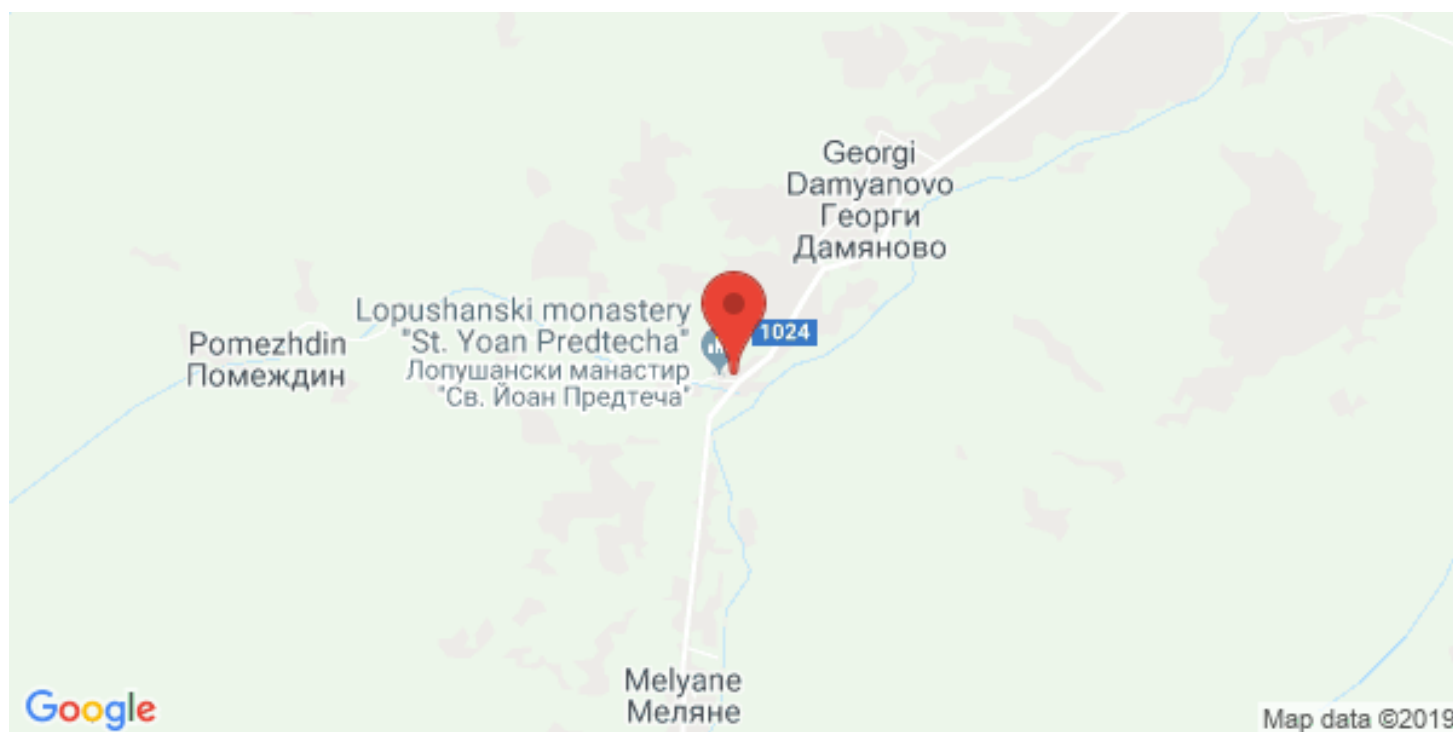
Mănăstirea Loupshanski

Descriere

Mănăstirea Loupshanski, cu hramul „Sf. Ioan Înainte-mergătorul”, este situată în partea de vest a munților Balcani, lângă râul Dalgopolska Ogosta. Clădirile actuale sunt ridicate peste o mănăstire mai veche din secolul al XIV-lea. Fiind deseori incendiată și devastată de turci, mănăstirea a fost mult timp nelocuită, de unde a căpătat și numele de Mănăstirea Pustie. În anul 1850, frații călugări Dionisie, Ghedeon și Gherasim încep reconstruirea mănăstirii. A fost deschisă și o școală mănăstirească, iar în biserică aveau loc întâlniri secrete între conducătorii regiunii, unul din conspiratori fiind chiar arhimandritul Dionisie, egumenul mănăstirii. Întregul complex mănăstiresc, cu biserica, clădirile de locuință și gospodărie, capela cu osuarul și cișmeaua, a fost realizat de meșterul Lilo de la Școala Slavine, care a vizitat de două ori Mănăstirea Rila în acest scop. Biserica mănăstirii a devenit astfel practic o copie a celei din Rila, fiind a treia ca mărime din țară, cu trei nave, trei abside, pseudo-bazilică, cu două capele laterale și ornamente în relief de piatră înfățișând ostași, animale, păsări. Biserica, mare și impunătoare, are în interior un iconostas, o realizare magnifică de artă sculptată a Școlii de la Samokov, precum și icoane splendide pictate de frații Stanislav și Nicola Dospevski, succesorii renumitului zugrav Zaharia Stoianov de la Samokov. Deosebit de impresionante sunt cele cu Iisus Hristos și Maica Domnului, făcute în 1863 de Stanislav Dospevski. Mănăstirea este renumită pentru icoana Maicii Domnului Făcătoare de minuni, care a salvat și a vindecat mulți oameni, dar și pentru icoana cu armură a Maicii Domnului, găsită zidită într-un perete vechi. În curtea mănăstirii, în afară de minunata cișmea din 1856, ornamentată în relief, se află și biserica nouă, asemănătoare cu cea veche de origine romană din apropierea mănăstirii, precum și expoziția de icoane.

Harta

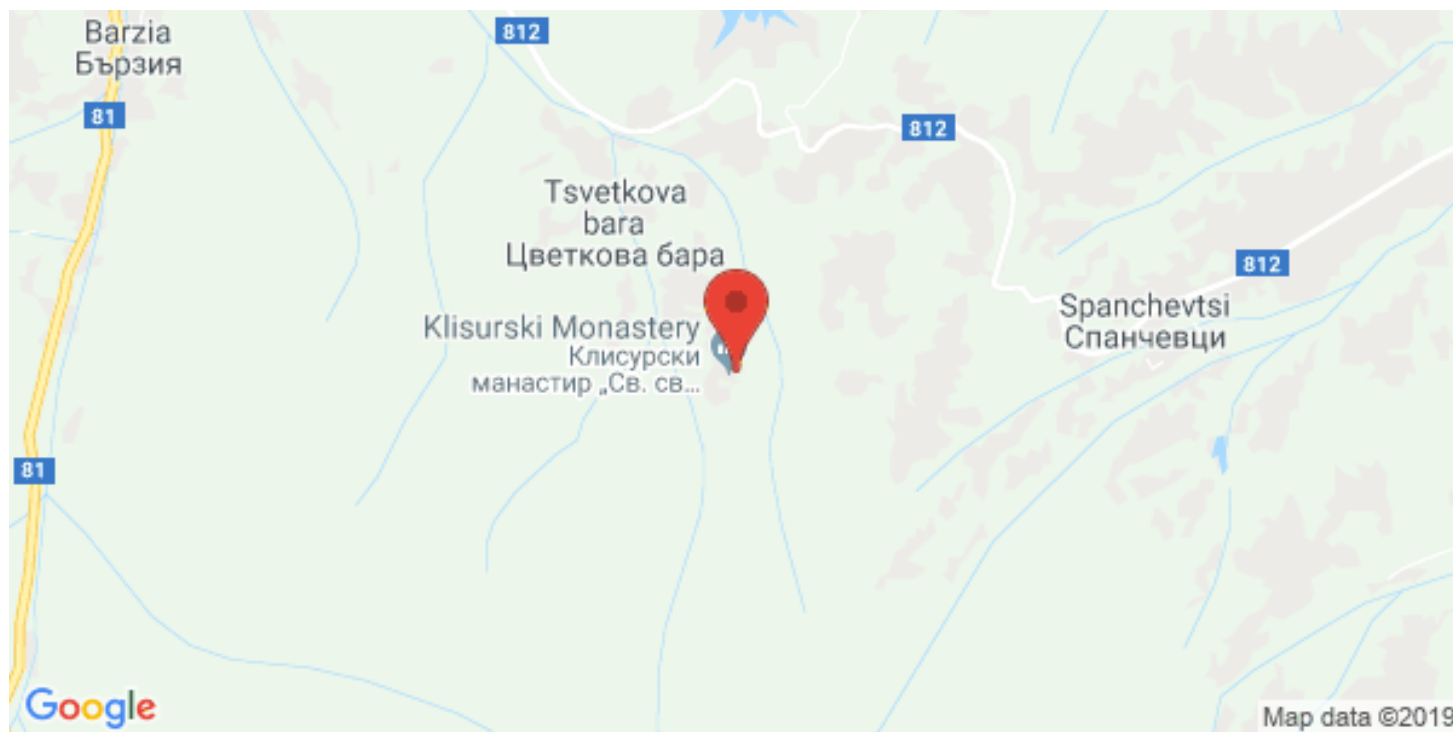
Mănăstirea Klisurski

Descriere

Sfântul lăcaș, situat pe dealul din centru complexului, are forma unei biserici cu trei nave, turlă cruciată, cu trei abside, o cupolă cu un tambur de opt ziduri în mijloc, pronaos exterior și două clopotnițe la nord și la sud. Iconostasul splendid este opera meșterului Stoiceo Fandakov din Samocov. Din secolul al X-lea până astăzi, mănăstirea a avut rolul unui adevărat centru spiritual în regiune. În mod repetat, aceasta a fost incendiată, jefuită, distrusă și din nou reconstruită de localnici. În epoca modernă, abia în 1867, Ilia Stoyanov din satul Draganița, în urma unei viziuni cu Sf. Nicolae, începe restaurarea sfântului lăcaș, reușind să implice și populația locală în această muncă. Succesorul acestuia, Alexandar Damianov din Bercovița, devenit mai târziu egumenul Antim, fiind fiul unui om avut, își dedică viața și averea personală pentru dezvoltarea mănăstirii, astfel încât din 1887 și până în 1890, se realizează construcția bisericii. Sprijinit de populația ortodoxă din împrejurimi, reușește să cumpere un număr mare de terenuri pentru mănăstire. Egumenul Antim moare la vârsta de 95 de ani, după ce a petrecut 55 de ani în această mănăstire. În 1891, talentatul pictor Nikola Obrazopisov (1828-1925), cunoscător al tradițiilor din Muntele Athos, este chemat să zugrăvească noile icoane donate de ctitori. Între 1936-1937, urmașul pictorului rus Repin, Gospodin Jeliaskov, fiica sa Olga și ginerele lui, prof. Gherghi Bogdanov, zugrăvesc din nou lăcașul. Ulterior, arhimandritul Antep, protosinghelul actual al Mitropoliei din Vidin, începe ample lucrări la infrastructura complexului mănăstiresc. Vizitatorii pot afla istoria mănăstirii vizitând muzeul bisericii, care conține exponate valoroase, fotografii, documente, vase bisericești, cărți de slujit și icoane. Aici se pot vedea, de asemenea, odăjdiile și obiectele primului exarh bulgar și mitropolit al Vidinului, Antim, precum și cele ale mitropolitului Vidinului, Dometian.

Harta

Biserica Sofronii Vrachanski din Vratsa

Descriere

Biserica este parte a unui complex muzeal, împreună cu Muzeul etnografic și cu Muzeul de trăsuri și case tradiționale din Epoca Renașterii. Datează din anul 1848, fiind construită peste o biserică mai veche și este cel mai vechi monument religios din localitate. Prin întreaga sa existență a fost un centru de mare importanță al vieții spirituale și politice din județul Vratsa, de numele său legându-se remarcabile personalități bulgare: Vasil Levski, Sofronii Vrachanski, Paisii Hilendarski. Cladirea are forma unei bazilici cu trei nave, în partea de vest aflându-se clopotnița. Iconostasul și porțile regale reprezintă o excepțională opera de artă aparținând vestitei Școală de la Debar. Icoanele sunt pictate de Anton Stanishev și de marele maestru din Samokov, Dimitrii Zograf. În anul 1989, cu ocazia împlinirii a 250 de ani de la nașterea educatorului renașcentist, episcopul Sofronie Vrachanski de la Vratsa, printr-o decizie a Consiliului eparhial al Episcopiei de Vidin, biserica a fost declarată „Monument memorial episcopul Sofronie de la Vratsa (Vrachanski)”. Sofronie Vrachanski este protectorul spiritual al orașului Vratsa. După restaurarea majoră din anul 2002, în fiecare an la data de 2 iunie, are loc o slujbă de pomenire a lui Hristo Botev și a eroilor căzuți pentru libertatea Bulgariei. În biserică este amenajată o expoziție având ca temă arta străveche bulgară din regiunea Vratsa, formată din icoane, obiecte bisericești și sculpturi în lemn. Complexul este administrat de Muzeul de Istorie Regională Vratsa.

Harta

Mănăstirea Cherepish

Descriere

Este o mănăstire ortodoxă bulgară din eparhia Vratsa, situată în defileul Iskar, în așa numita Bulgarie elvețiană, datorită frumuseții zonei. Întemeiată în timpul celui de-al doilea țarat bulgar, sub țarul Ivan Shishman (1371-1393), mănăstirea a fost un mare centru literar și educațional. Ea găzduiește Seminarul duhovnicesc din Sofia, care pregătește preoți pentru întreaga țară. A fost incendiată de mai multe ori în timpul luptelor cu cotorpitorii turci, fiind refăcută de fiecare dată. Biserica mănăstirii are formă de navă boltită. Iconostasul este sculptat, iar icoanele aparțin Școlilor de la Tryavna, prin pictorul Yoanikii Vitanov și Debar, prin Vasil Iliev. Are în păstrare valoroase obiecte bisericești, precum și fresce vechi realizate de Pimen Zografski.

Harta

